

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **JIROL Trans s.r.o.**, IČO: 03615073,
sídlem Kubelíkova 1224/42, 130 00 Praha 3,
zastoupená Mgr. Milanem Peroutkou, advokátem,
sídlem Čsl. armády 2113/58, 434 01 Most,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2018, č. j. 3994/DS/2018,
JID: 167538/2018/KUUK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 25. 10. 2018, č. j. 3994/DS/2018, JID: 167538/2018/KUUK, se **pro vadu řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **11 228 Kč** do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 25. 10. 2018, č. j. 3994/DS/2018, JID: 167538/2018/KUUK, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, (dále jen „magistrát“) ze dne 30. 1. 2018. č. j. MmM/012428/2018/OSC/KR, značka OSČ/109878/109878/2017/KR, kdy však správně mělo být uvedeno, že šlo o rozhodnutí magistrátu ze dne 9. 8. 2018, č. j. MmM/085130/2018/OSC/KR, značka OSČ/056439/056439/2018/KR. Rozhodnutím ze dne 9. 8. 2018, č. j. MmM/085130/2018/OSC/KR, značka OSČ/056439/056439/2018/KR, magistrát uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), za což jí podle § 43 odst. 1 tohoto zákona uložil pokutu ve výši 54 000 Kč. Magistrát současně podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uložil žalobkyni povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč. Žalobkyně se v žalobě zároveň domáhala také toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně upozornila na to, že v napadeném rozhodnutí žalovaný potvrdil rozhodnutí magistrátu ze dne 30. 1. 2018. č. j. MmM/012428/2018/OSC/KR, značka OSČ/109878/109878/2017/KR. Ve skutečnosti se však o takové rozhodnutí jednat nemohlo, neboť přestupek přičítaný žalobkyni měl být spáchán až dne 17. 5. 2018. Tohoto skutku se však týkalo rozhodnutí Magistrátu města Mostu ze dne 9. 8. 2018, č. j. MmM/085130/2018/OSC/KR, značka OSČ/056439/056439/2018/KR.
3. Odvolací řízení navíc bylo zatíženo závažnou vadou, neboť bylo rozhodováno o sice včasné, avšak blanketním odvolání žalobkyně. V něm žalobkyně uvedla, že je odůvodní později. Před vydáním napadeného rozhodnutí však žalobkyně nebyla magistrátem či žalovaným vyzvána k odstranění vad tohoto podání. Takovýto postup byl podle žalobkyně v hrubém rozporu s § 37 odst. 3 správního řádu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Uvedl, že vzhledem k tomu, že žalobkyně podala blanketní odvolání, napadené prvostupňové rozhodnutí přezkoumal v rámci tzv. omezeného revizního principu dle § 89 odst. 2 správního řádu, tj. soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy v plném rozsahu. Správnost rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu odvolacích námitek nebo tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Poukázal na znění § 88 správního řádu s tím, že nelze dovozovat zákonnou povinnost správního orgánu čekat na všechna odvolatelkou (nyní žalobkyní) slibovaná doplnění, neboť takovýto přístup by fakticky způsobil rozpad celého správního řízení a nedodržení zákonných lhůt. Není přípustné, aby si účastník sám stanovoval lhůty.

Replika žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Žalobkyně ve své replice vyjádřila nesouhlas s názorem žalovaného a znovu poukázala na znění § 37 odst. 3 správního řádu a obsah podané žaloby.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný soudu do dvou týdnů od doručení výzvy nesdělil svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po seznámení se s obsahem správního spisu a přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud se nejprve musel vypořádat s tím, že napadené rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 25. 10. 2018, č. j. 3994/DS/2018, JID: 167538/2018/KUUK, tak, jak bylo předloženo žalobkyní s tím, že jí bylo doručeno dne 25. 10. 2018, neodpovídalo verzi tohoto rozhodnutí založené ve správním spisu předloženém žalovaným. Verze stejně označeného rozhodnutí se lišily pouze v části výroku, a to tak, že zatímco podle verze předložené žalobkyní bylo tímto rozhodnutím zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, ze dne 30. 1. 2018, č. j. MmM/012428/2018/OSC/KR, značka OSČ/109878/109878/2017/KR, podle verze založené ve správním spise bylo tímto rozhodnutím zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, ze dne 9. 8. 2018, č. j. MmM/085130/2018/OSC/KR, značka OSČ/056439/056439/2018/KR. Verze založená ve správním spise měla podle vyznačené doložky nabyt právní moci dne 5. 11. 2018.
10. Z totožných odůvodnění obou verzí napadeného rozhodnutí je zřejmé, že věc se týkala správního deliktu podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích, který měl být spáchán dne 17. 5. 2018, a že žalovaný rozhodoval o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí magistrátu ze dne 9. 8. 2018, kterým byla žalobkyně shledána vinnou z jeho spáchání. Ve spise bylo založeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, ze dne 9. 8. 2018, č. j. MmM/085130/2018/OSC/KR, značka OSČ/056439/056439/2018/KR, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích, ke kterému mělo dojít dne 17. 5. 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Na žádost soudu žalovaný doplnil svůj správní spis tak, že z datové zprávy doručené žalobkyni dne 25. 10. 2018 soud zjistil, že jí tohoto dne bylo doručeno rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 25. 10. 2018, č. j. 3994/DS/2018, JID: 167538/2018/KUUK, ve verzi, kterou spolu s žalobou předložila soudu. Žalovaný v souladu s tím uvedl, že podle § 71 správního řádu vydána skutečně byla verze napadeného rozhodnutí tak, jak byla předložena soudu žalobkyní, a že do správního spisu nebyl založen řádný prvopis písemného vyhotovení rozhodnutí.
12. Soud tedy posuzoval napadené rozhodnutí, podle jehož výroku bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, ze dne 30. 1. 2018, č. j. MmM/012428/2018/OSC/KR. Dospěl přitom k závěru, že z kontextu celé věci, kdy údajné delikttní jednání mělo být spácháno až 17. 5. 2018, a dále i z celého odůvodnění napadeného rozhodnutí včetně popisu všech provedených procesních úkonů je zřejmé, že napadené rozhodnutí trpí zřejmou nesprávností v označení prvostupňového rozhodnutí ve svém výroku, která mohla a měla být napravena vydáním opravného rozhodnutí. I z žalobní argumentace je pak zřejmé, že v důsledku tohoto pochybení žalovaného nevzniklo skutečných pochyb o tom, že rozhodnutím, které bylo předmětem odvolacího řízení, bylo rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, ze dne 9. 8. 2018, č. j. MmM/085130/2018/OSC/KR, značka OSČ/056439/056439/2018/KR. Napadené rozhodnutí proto nelze z tohoto důvodu považovat za nepřezkoumatelné podle § 76 odst. 1 písmeno a) s. ř. s., ani zatížené jinou vadou řízení podle § 76 odst. 1 písmeno c) s. ř. s. (obdobně viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2012, č. j. 3 Ads 14/2012-72, či ze dne 25. 1. 2021, č. j. 8 As 154/2019-31).
13. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že zástupce žalobkyně dne 27. 8. 2018 podal včasné odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, ze dne 9. 8. 2018, č. j. MmM/085130/2018/OSC/KR, značka OSČ/056439/056439/2018/KR. Toto odvolání neobsahovalo ani jeden odvolací důvod. Zástupce žalobkyně v něm avizoval, že toto odvolání doplní ve lhůtě 14 dnů, což se však nestalo. Magistrát ani žalovaný zástupce žalobkyně nevyzvali k odstranění vad tohoto odvolání.
14. Podle § 82 odst. 2 správního řádu odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.
15. Podle § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
16. Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, publ. pod č. 1578/2008 Sb. NSS, neobsahuje-li odvolání odvolací námitky a odvolatel v odvolání požádá o stanovení lhůty k doplnění odvolání, je správní orgán povinen takovou lhůtu stanovit postupem podle § 37 odst. 3 za použití § 93 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odst. 1 správního řádu z roku 2004. Na nezákonnost postupu odvolacího orgánu, který bez znalosti odvolacích námitek rozhodne meritorně o odvolání, nemá vliv délka časového úseku od podání odvolání do vydání rozhodnutí o odvolání.

17. Stejně tak Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, publ. pod č. 303/2009 Sb. NSS, uvedl, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu z roku 2004, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
18. Soud konstatuje, že podání zástupce žalobkyně ze dne 27. 8. 2018 bylo podle svého obsahu kromě odvolání též žádostí o prodloužení či stanovení lhůty k odůvodnění odvolání, a tak s ním také mělo být naloženo. Povinností správních orgánů podle § 37 odst. 3 správního řádu, kdy primárně tato povinnost tížila magistrát, u kterého bylo odvolání podáno, mohl a měl však tak v případě jeho nečinnosti učinit žalovaný, bylo zástupce žalobkyně vyzvat k odstranění nedostatků jeho odvolání a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalovaný se pak dopustil toho, že rozhodoval o odvolání, aniž by znal námítky, které žalobkyně hodlala v doplnění svého odvolání uplatnit. Takový postup žalovaného považuje soud za zcela nepřijatelný a naprosto v rozporu s procesními ustanoveními, která jsou zakotvena v právě citovaných ustanoveních správního řádu.
19. Soud tak v postupu správních orgánů v odvolacím řízení shledal namítané podstatné porušení § 37 odst. 3 správního řádu, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, tedy důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Z tohoto důvodu soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
20. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, (dále jen „advokátní tarif“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d)], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu] a z částky 1 428 Kč představující 21% DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku. Soud žalobkyni nepřiznal odměnu a režijní paušál za repliku, neboť v ní byla pouze zopakována žalobní argumentace.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 17. února 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.